

## Taula rodona amb els responsables d'ordenació dels consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera

*La competència d'ordenació del territori correspon als consells insulars que, en aquests moments, es troben davant el repte de redactar i aprovar els respectius plans territorials. A Menorca gairebé tot és a punt i amb tota seguretat el pla*

# Plans insulars: tres models territorials diferents

Sebastià Verd

*serà aprovat aquesta legislatura. No es pot dir el mateix en els casos de Mallorca o de les Pitiüses, on hi ha problemes més o menys greus per poder assolir aquest objectiu. A Mallorca costa d'arribar a acords fins i tot entre els socis del Pacte de Progrés que, segons sembla, han de negociar cada passa que donen. A Eivissa, la negativa d'Els Verds a la política urbanística del Pacte l'ha deixat en minoria. Díficil panorama, però, si més no, cal dir que s'ha avançat. Almenys s'ha fet el disseny dels plans, després de dècades durant les quals l'ordenació del territori havia estat el gran absent de les decisions polítiques.*

*Des de Gea ens hem volgut acostar a la realitat política d'aquests processos per boca dels seus principals protagonistes, els responsables d'ordenació del territori de cadascun dels consells insulars, als quals vàrem reunir a la nostra redacció. Josep Melià (Consell de Mallorca), Maria Lluïsa Dubon (Consell Insular de Menorca) i Josep Marí Ribas (Consell Insular d'Eivissa i Formentera).*

**GEA:** *Els tres plans territorials són en marxa, però cadascun d'ells marca el seu ritme. En quina situació es troben?*

*Josep Melià (Consell de Mallorca):* Parlem de tres situacions distintes i, per tant, de tres processos que són dife-

rents, entre altres coses perquè cadascun s'ajusta al seu propi plec de condicions. En el cas de Mallorca, el plec dividia la feina a fer en set fases i, en aquests moments, ens trobam a la quarta, que és l'aprovació del model territorial que marca els criteris a seguir per a la redacció definitiva.



La cinquena fase serà la redacció del pla i l'aprovació inicial, la sisena la informació pública i presentació d'al·legacions i la setena, l'aprovació definitiva. El model territorial va ser aprovat el setembre, de manera que l'equip redactor té tres mesos per enllestir el pla, és a dir, a final d'any.

**GEA:** Per tant l'aprovació inicial serà el gener.

**MALLORCA:** Teòricament hauria de ser així, però, prèviament, ens farà falta l'acord polític. Una cosa és la feina tècnica i una altra diferent l'acord polític perquè el pla pugui ser aprovat tot i que només sigui inicialment.

**Maria Lluïsa Dubon (Consell Insular de Menorca):** El Pla de Menorca tal vegada sigui el que va més avançat dels tres. Som gairebé a punt de l'aprovació inicial. Si no hi ha res de nou l'haurem aprovada abans de Nadal. La major part dels documents ja estan tancats. Cal dir que ja vàrem fer una informació pública sobre l'Avanç i que ens hem anat entrevistant amb tots els col·lectius que hi varen fer al·legacions. Podem dir que el Pla gaudeix en aquests moments d'un ple consens social.

**Josep Marí Ribas (Consell Insular d'Eivissa i Formentera):** En canvi, a Eivissa i Formentera la situació és una mica, vaja!, prou més complicada, per moltes de raons: hem acabat una fase de diagnosi, després d'una feina tècnica que intentava plasmar el model polític territorial. Se'n va presentar un Avanç que va ser tres mesos a informació pública i s'hi varen presentar prop de dos-cents quaranta suggeriments. De moment només són suggeriments i no al·legacions, que corresponen a l'aprovació inicial. Hi ha hagut un gran debat social. Jo crec que molt obert i molt intens. I així està... I dic així està i no m'atrevesc a anar més enfora perquè, com vostès saben, per dur el Pla a aprovació inicial es necessita la majoria del Consell Insular i, ara per ara, aquesta majoria no existeix. O almenys això és el que cal deduir de les declaracions fetes pel grup popular d'una banda i pel grup mixt, per Els Verds que encapçala el senyor Buades, de l'altra. Cap d'aquestes parts no han manifestat el seu suport i, conseqüentment, una de dues: o es produeixen avanços polítics cap a un consens que a nosaltres ens agradaria que fos el més ampli possible, la qual cosa té moltes dificultats, o el govern veurà molt complicada l'aprovació inicial. Jo crec que el govern insular ha fet els deures, ha plantejat un model territorial important, però som a la situació que som i, de moment, no hi podem fer res.

**GEA:** A Mallorca també hi ha una situació difícil o no?

**MALLORCA:** Sí, sí.

**GEA:** Com la definiria?

**MALLORCA:** Jo diria que tenim una possibilitat d'acord bastant fàcil amb el Partit Socialista, amb el Partit Popular tenim una discrepància d'arrel, sobretot quant a infraestructures, ells voldrien autopistes i nosaltres unes carreteres més adaptades al nostre entorn... qüestions que no sé fins a quin punt marcaran la seva postura definitiva. En l'aprovació del model el PP es va abstenir i, per tant, podem esperar que a l'aprovació inicial bé mantengui aquesta mateixa postura o bé que voti afirmativament. Després tenim el PSM, Esquerra Unida i Els Verds que varen votar

en contra del model. Negociem amb ells i esperem que puguin donar suport a l'aprovació inicial. Tothom sap que aquest pla no el fan ells i, per tant, és normal que no estiguin d'acord amb tot. Però durant aquesta legislatura també s'han aprovat moltes lleis amb les quals Unió Mallorquina no estava d'acord en el cent per cent, però les ha votades a favor. Això és normal. Entra dins la lògica del Pacte, encara que ara alguns socis del Pacte no la vulguin entendre a aquesta lògica. Però nosaltres tenim intenció d'arribar a l'acord. Tenim aquesta voluntat.

## EL MEDI AMBIENT COM A REFERENT

**GEA:** El camí és diferent, també ho són els objectius. En cada cas, quin és, per dir-ho de qualque manera, el punt d'arribada?

**MENORCA:** Jo crec que a Menorca partim d'un referent prou clar i que a la vegada ens serveix per tenir un consens ampli: la declaració com a Reserva de la Biosfera. A Menorca s'ha fet molta feina, durant molts d'anys, de conscienciació mediambiental. Crec que el nivell de consciència territorial i de sostenibilitat de la societat menorquina és francament elevat. Pens, sincerament, que a Menorca tots els partits polítics, fins i tot el Partit Popular, es troben en un estadi més avançat. Crec que hi ha possibilitat d'arribar a molts d'acords, almenys en les grans línies, entre les quals hi ha un primer objectiu clar: un pla territorial que encaixi dins la declaració de Reserva de la Biosfera. Tot un seguit d'exigències admeses per tothom que jo classificaria en tres eixos, el primer dels quals és una acció molt acurada sobre el sòl rústic. A Menorca el sòl rústic té una qualitat ambiental molt alta i a la vegada sustenta una activitat econòmica que encara aquí és molt important, com és l'agricultura. L'activitat agrària encara té un pes important a Menorca. Per tant, aquest és un dels eixos forts, així com l'increment dels espais protegits. A Menorca tenim protegit aproximadament el 40% del territori i volem arribar al 60%. S'incrementa, però, sobretot, es posa de manifest que el sòl protegit constitueix a partir d'ara un sistema, ja no es tracta d'una sèrie d'espais que conformen un trencaclosques de l'illa sense acabar de completar, sinó d'un sistema en el qual totes les peces encaixen, i que estan interconnectades. I, finalment, un tercer gran eix és la contenció del sostre edificable, que ara és excessiu. Per exemple volem situar el sostre possible de places turístiques en vint-i-cinc mil. S'haurà de desprogramar sòl urbanitzable a zones turístiques i no permetre plurifamiliars a tota la zona POOT. Només s'autoritzaran habitatges unifamiliars i hotels de quatre o cinc estrelles. Moltes vegades per reduir la pressió sobre un espai no cal desclassificar-lo sinó reduir-ne l'edificabilitat.

**EIVISSA:** Hi ha aspectes del Pla de les Pitiüses que s'assemblen a Menorca, però d'altres que no s'hi pareixen gens ni mica. Menorca, per exemple, no té la pressió que té Eivissa sobre el sòl rústic. Jo crec que durant aquests anys de desenvolupament desbocat que ha patit Eivissa molts de pics s'ha arribat a pensar que no n'hi ha de sòl rústic, que tot és un immens solar, és a dir, un urbanitzable amb l'exigència que fan falta una mica més de metres quadrats. I és clar, això fa difícil qualsevol actuació en sòl rústic perquè la gent concep que li lleven uns drets urbanístics. Una altra cosa és si realment els tenia..., però el fet és que pensa que sí. Totes les limitacions que s'havien posat al



llarg de la història. Totes les lleis que s'havien aprovat anteriorment, des de la Llei d'espais naturals, a la Llei de costes, o a la Llei de directrius d'ordenació del territori i que ningú no havia explicat bé, ara recauen sobre el Pla territorial que, sembla, és el que imposa totes les traves. Bé, és un mèrit o... una càrrega que hem de patir els actuals responsables de les institucions, perquè els anteriors no havien fet ni els deures ni havien informat adequadament... i si tornam al Pla, la pregunta era: què pretén aquest pla? Doncs, intenta fer un estudi ben acurat del que és el sòl rústic i dels seus usos, per determinar-los en un

mapa d'usos, de vegetació, de la mateixa terra... tot el que són zones a protegir, zones que serien d'interès paisatgístic, zones d'interès agrari o zones de rústic comú. S'ha fet una feina bastant intensa, de la qual han sorgit unes limitacions que, com a proposta, i dic com a proposta perquè encara no s'ha aprovat res, es mostren a la gent i

es determinen parcel·les mínimes molt més grosses de les que hi havia abans i a moltes de les quals no s'hi pot construir. Per exemple, a rústic comú serien 14.000 metres, a àrees d'interès agrari de 25.000 a 40.000 m<sup>2</sup>, i encara molt més grans o es prohibeixen la construcció a les zones ANEI, o als parcs naturals, perquè no oblidem que ara hi ha dos parcs naturals a

s'Atalaia i ses Salines que abans no hi havia, ses Salines només era reserva. També s'hi fan una sèrie d'interconnexions entre aquests espais per tal de preservar la biodiversitat... I pel que fa a sòl urbà o urbanitzable, aquí també teníem un problema important, perquè el sòl vacant a les Pitiüses ens permetia construir un total de 120.000 places més. Actualment en tenim construïdes 260.000. Clar, això era absolutament insostenible. Aquí mai no s'havia analitzat quines eren les necessitats de la població, és a dir, per atendre'n el creixement vegetatiu, sinó que s'ha anat al pur negoci. S'havia de posar una mica de remei. I com? Doncs, primer amb la moratòria i després amb l'aplicació d'una cirurgia territorial que quasi sempre és molt delicada: desclassificar sòl urbanitzable i també urbà que no s'hagi consolidat i que per tant no ens hipotequi amb excessives indemnitzacions. També amb acords urbanístics per reduir l'edificabilitat i també amb l'aplicació de quotes, que nosaltres ja hem inclòs a l'Avanç sense que curiosament, i a diferència de Mallorca, no hi hagi hagut cap discussió sobre aquest tema. És una norma que està inspirada i bàsicament copiada de la Llei de quotes que el Govern tramita. Això ens permetria construir un 1% anual, és a dir, devers 25.000 places en deu anys.

**Ma Lluïsa Dubon:**  
**"A Menorca el referent és la Reserva de la Biosfera"**

**EL DEBAT SOBRE LES QUOTES**

**GEA:** *Com es reparteixen aquestes quotes, perquè aquest és un dels temes més debatuts del Projecte de Llei?*

**EIVISSA:** Aquí hem aplicat una fórmula de no-proporcionalitat directa sobre el que té construït cada municipi, perquè entenem que no era correcte que els municipis on més s'ha construït, com el d'Eivissa capital o Sant Josep, tinguin també més coixí, per quota. I per tant hem imaginat una fórmula segons la qual una part, el 60%, de les 25.000 places es distribueix igualitàriament entre tots els municipis i només un 40% de forma proporcional. És a dir, que es proposa una discriminació positiva que afavoreix els municipis que menys han crescut i això, fonamentalment, per poder atendre l'increment vegetatiu de la població. Això és més o menys el mateix que s'ha pensat respecte de classificar nou sòl urbanitzable. Sòl classificat n'hi ha de sobres i, per tant, no se n'autoritza de nou, excepte per a dos municipis on hi havia escassetat: Formentera i Sant Joan, que és el municipi més petit i amb menys pressupost... Bé, perdonau, he intentat sintetitzar els objectius, però tal volta m'he allargat massa o tal volta no hagi quedat encara molt clar.

**REEQUILIBRI TERRITORIAL**

**GEA:** *Pens que sí ha quedat clar.*

**MALLORCA:** És que explicar els objectius d'un pla territorial no és gens senzill.

**GEA:** *Com a mínim, els eixos principals.*

**MALLORCA:** Bé, en els eixos principals sí que hi ha coincidències entre els tres plans, perquè, és clar, el seu punt de partida és el mateix, tots han de desenvolupar les Directrius i la Llei d'ordenació territorial. Evidentment, el Pla de Mallorca també ha de protegir el sòl rústic, però aquesta protecció es desprèn d'allò que no diuen les Directrius, perquè no varen ser prou valentes per impulsar les categories de sòl rústic que ja preveïen que hi havia d'haver, però sense dibuixar-les sobre el mapa, que és el que ara han de fer els plans territorials. O les àrees de prevenció de riscos, on no es podrà edificar, o les àrees de protecció territorial, que també seran inedificables, i també altres categories amb diferent protecció. En aquest sentit, el Pla de Mallorca no només complirà aquest deure sinó que a sòl rústic regularà les segregacions que nosaltres pensam, per la composició cadastral i de propietat actual, que és amb diferència la mesura més proteccionista que mai no s'ha fet en sòl rústic. S'ha fet en aquesta legislatura i el Pla territorial la consolidarà. Després jo destacaria com un dels eixos principals per a nosaltres, Unió Mallorquina, la seguretat jurídica. Pensam que hi ha molt d'operadors jurídics i molts de ciutadans que pensen que l'urbanisme ha esdevingut un caos, on els drets adquirits no valen res, on l'Administració actua amb una alegria impròpia de la seva responsabilitat. Nosaltres pensam que és bo per a tothom donar un marc fiable i estable. Igualment, hem de fer una previsió de creixement. Com a Eivissa, hem de repartir el percentatge del 10% previst a les DOT. Hem de repartir aquest sòl que està relacionat amb les anomenades àrees de transició, que és una altra figura de sòl rústic que el Pla territorial ha de dibuixar per ubicar el possible creixement urbà... I un altre

eix és la presa de mesures entorn de les moratòries, les dues normes cautelars que ha adoptat el Consell de Mallorca, que actualment vigeixen i que es relacionen directament amb el sòl vacant. D'acord amb el model territorial es poden fer quatre coses. O deixar les coses com abans de la norma cautelar, amb la qual cosa es podria fer tot allò que la normativa municipal permetia. O desclassificació, tot i que planteja un problema molt greu, perquè si bé el sòl urbanitzable és relativament fàcil de desclassificar no passa el mateix al sòl urbà. El sòl urbà és una qüestió de fet i no de dret... En qualsevol cas és un debat jurídic molt complicat. En aquest sentit el criteri jurídic més estès és que el sòl urbà no es pot desclassificar. En teoria pura això és així... I la major part de sòl vacant és urbà. Per això s'ha d'acudir, bàsicament, a reduir la densitat, l'edificabilitat... la qual cosa ens du a la quarta possibilitat: declarar aquestes àrees de reconversió territorial. És a dir, en lloc de crear nou sòl per dur-hi els hotels que volem llevar de la primera línia, aprofitar aquestes zones urbanes o urbanitzables per ubicar-hi les noves instal·lacions turístiques. Ho estudiem.

**GEA:** *I també s'han de dibuixar les grans infraestructures.*

**MALLORCA:** En efecte. Ha de marcar les infraestructures supramunicipals. Allà on s'han d'ubicar o en el cas de les carreteres o de la xarxa ferroviària per on han de passar. Ha de marcar desdoblaments, el projecte de les vies parcs... etcètera. En definitiva, marcar els criteris dels plans sectorials, com el pla de carreteres, de residus, de camps de golf...

**GEA:** *Entès que és complicat resumir en poques paraules tot un pla, però, tot i que sigui per cercar aquest titular que d'alguna manera resumeix el contingut d'un article o d'una informació, com definiria vostè el Pla de Mallorca, el seu objectiu essencial, el del sector turístic, per exemple?*

**MALLORCA:** Jo no li puc donar un titular. Sou els periodistes que feis aquesta feina... però bé... el Pla vol una reducció del creixement urbanístic, un canvi de model territorial. Això en general i sense una excessiva projecció turística, perquè l'ordenació de zones turístiques quedà més o menys definida el 1995. Almenys en teoria. Amb el POOT quedaren congelades les zones turístiques de manera que només poden créixer mitjançant la reconversió territorial i aquesta reconversió és una filosofia que nosaltres volem impulsar. El tema de les places turístiques no és cap obsessió per a nosaltres. Si més no, el darrer gran boom no ha vingut per la construcció de places turístiques, que des del 1990 gairebé no han crescut, sinó per l'ús residencial. Un problema diferent és que es facin edificis residencials i que després tinguin un ús turístic. El problema, almenys el problema turístic, el tenim en el sòl residencial i aquí és on s'ha d'actuar.

**GEA:** *Mallorca és un territori més complex que les altres illes. A les DOT es parlava d'una espècie de comarcalització i ara, per contra, sembla que el Pla contempla l'illa com una única unitat.*

**MALLORCA:** La Llei d'ordenació territorial del 1987 preveia unes figures que havien de desenvolupar les Directrius que era els plans territorials parcials, i s'intentà fer al Pla, el "pla del Pla", se'n recorda? Però aquests plans varen desa-

parèixer amb les Directrius i amb la nova Llei del territori. Allò que les DOT preveuen són els plans territorials insulars. Aquest canvi no és del Pla sinó que respon a un canvi de filosofia sorgit al legislatiu.

**GEA:** *A Eivissa s'han acceptat els criteris de la Llei de quotes. En el cas de Mallorca quina és la situació?*

**MALLORCA:** Bé, si la Llei de quotes s'aprova nosaltres establim les quotes. La nostra postura amb relació a aquest tema és molt clara: mentre no hi hagi llei no establim quotes i quan hi hagi llei, doncs llavors establim quotes...

En qualsevol cas, també s'ha de dir que hi ha una discrepància jurídica sobre si s'ha de menester una norma legal que habiliti aquestes quotes o no. Des del nostre punt de vista pensam que el Projecte de Llei de quotes és un nou element d'inseguretat jurídica. Però si el Parlament aprovà la llei, no li càpiga cap dubte que nosaltres l'aplicarem, com no podria ser d'altra manera.

**PREOCUPACIÓ PEL MEDI AMBIENT**

**GEA:** *Hi ha una qüestió que des de la nostra publicació ens preocupa molt. És el medi ambient. La consellera de Menorca ho ha deixat ben clar quan ha dit que el referent principal del Pla territorial era la declaració de Reserva de la Biosfera. Passa el mateix a Mallorca i a les Pitiüses; és tan essencial aquesta protecció de l'entorn?*

**EIVISSA:** Els criteris generals que marquen el Pla territorial d'Eivissa i Formentera s'inspiren ja d'entrada en la Carta Europea del Territori, en un ús racional del territori, dels recursos naturals, etc. Això està absolutament encaminat cap a la cura mediambiental que obligatòriament hem de tenir en els anys que corren. D'altra manera no es podria entendre. Sobretot en uns territoris insulars. És evident que els temps en què era permès fer qualsevol cosa de qualsevol manera han passat. I si no, per comprovar-ho n'hi ha prou a observar que totes les lleis autonòmiques relacionades amb el territori van en la direcció de gaudir d'un entorn natural satisfactori. Una altra cosa és discutir sobre qui ha de tenir les competències... en matèria de medi ambient. Aquí podríem discutir una mica més, perquè clar... mentre redactam el Pla territorial, es legisla tant a l'Estat com al Parlament balear en assumptes que afecten el mateix Pla. Nosaltres, per exemple, tenim un greu tema que és purament de competències. L'Administració central, a través d'AENA, preveu una ampliació demencial, absurda, de l'aeroport d'Eivissa... que implica una enorme quantitat de finques i d'expropiacions i resulta que nosaltres,



**Josep Marí Ribas:**  
**"A Eivissa havíem arribat a pensar que el sòl rústic no existia"**



que tenim la competència d'ordenació del territori, no hi podem fer res. Això és il·lògic.

**MENORCA:** En el cas de Menorca hem tengut molts de contactes amb AENA i hem arribat a acords per tal que l'aeroport no fos un element imposat des de fora i que desdigués del marc territorial que hem dibuixat. D'altra banda, jo voldria insistir, encara que amb això surti una mica del Pla territorial, en el fet que a Menorca, en aquesta legislatura, es treballen simultàniament cinc plans parcials d'ANEI, quatre de costa i un d'interior, que juntament amb el Parc Natural des Grau, prote-

geixen els espais més emblemàtics de l'illa, entre altres totes les platges verges que queden. I, per afegir qualque cosa més, doncs a Menorca, com ja s'ha fet a Eivissa, hem redactat un pla de telefonia mòbil... I també, no se'ns pot oblidar: el famós Camí de Cavalls sobre el qual s'ha aprovat una llei en el Parlament que delimita el camí i ara és a punt d'aprovar-se el Pla parcial. Hem treballat a diferents escales per dissenyar el nou model territorial de Menorca, els fruits del qual es podran començar a veure la pròxima legislatura. Jo sempre he dit que per a nosaltres aquesta ha estat la legislatura de la planificació i que la pròxima ho serà de la gestió. En aquest sentit, tenim previst crear una oficina per atendre ciutadans i ajuntaments per tirar endavant el Pla territorial que volem deixar aprovat definitivament abans de les eleccions.

**Josep Melià:**  
**"a Mallorca ens preocupa la seguretat jurídica"**

**MALLORCA:** És evident que pel que fa al tema del medi ambient, com en el cas de la biodiversitat, hi ha una discussió de competències. El Pla territorial i la Llei de biodiversitat es mouen en àmbits competencials diferents i això crea problemes. I no és que nosaltres, que tenim la competència d'ordenació territorial, pensem que hem d'entrar en la competència de la Conselleria de Medi Ambient, que és d'una altra administració. Però és evident que ambdues qüestions no poden anar deslligades. Nosaltres pensam que hem de fer un pla territorial, amb molta incidència sobre l'urbanisme i no tanta sobre figures mediambientals. Si s'aprova la Llei de biodiversitat, lògicament adaptarem el Pla a la llei sense cap dificultat, tal com ja he dit en el cas de la Llei de quotes.

### PARCS NATURALS

**GEA:** Però el Pla territorial sí que recull figures protectionistes, com els parcs naturals.

**MALLORCA:** La proposta del Pla territorial recull els parcs

naturals ja creats. Si el Govern en declarà de nous, també els recollirem. Hem de ser respectuosos amb les competències dels altres.

**GEA:** La serra de Tramuntana?

**MALLORCA:** La serra de Tramuntana per a nosaltres té el tractament territorial i urbanístic que li correspon. Si ha de ser Parc Natural o no ho ha de dir qui té la competència: el Govern. No li correspon dir-ho al Pla territorial.

**MENORCA:** En el cas de Menorca, proposam dos parcs naturals nous. Un a la costa nord de l'illa i l'altre al sud, a la zona de barrancs, on, d'altra banda, la Conselleria de Medi Ambient ha declarat monument natural tres barrancs. Que ja està bé com a primera passa, però només com a primera passa. Tenim una proposta de delimitació de Parc que hem consensuat al Consell de Menorca i que ara tractam de negociar amb els tres municipis afectats, Ciutadella, Ferreries i es Migjorn. Volem evitar que hi hagi problemes de delimitació com passa a l'Albufera des Grau on els criteris que se segueixen foren un tant absurds, i es fixaren més en els límits de propietat que no els elements físics i naturals.

**GEA:** Ja hem parlat de les grans infraestructures, com carreteres o ampliació d'aeroports. Però quines són realment les mancances que els plans intenten resoldre? Quines les novetats?

**MENORCA:** La gran novetat a Menorca és que volem la millora de les infraestructures actuals però sense novetats. M'explic: fins ara s'ha treballat en funció de la demanda, però ja no podem seguir amb aquests criteris. Hem d'oferir allò que podem oferir. Els límits ens els imposa el territori.

**EIVISSA:** Nosaltres pensam el mateix. No pensam en noves carreteres, sinó en millorar, per exemple, l'accés a l'aeroport. Ja li he dit que fins i tot ens oposam a l'ampliació de l'aeroport. Allò que ens interessa és la millora de les condicions de vida urbana, millors serveis, més acostats als ciutadans. Coses puntuals. L'única que pensàvem que sí que feia falta era el dic de Botafoc, per donar seguretat al port d'Eivissa, i ja es fa. Cap altra més.

**GEA:** A Mallorca sí que es plantegen noves infraestructures.

**MALLORCA:** No tantes. Compartim la mateixa filosofia que Menorca i Eivissa, és públic i notori. El que passa és que desenvolupam allò que diu el Pla de carreteres i que recull el Pacte de Progrés. Per tant, una de les propostes és el desdoblament de Palma i Manacor que no s'ha pogut fer aquesta legislatura, però que esperam que s'iniciïn les obres l'any que ve. Platejam el desdoblament Inca-sa Pobla, moltes circumval·lacions, el segon cinturó... que ens sembla imprescindible. En termes ferroviaris el tren fins a Alcúdia, Manacor i Cala Rajada i una espècie de metro lleuger per a la badia de Palma, fins a l'aeroport i la universitat. També les vies parcs, que no deixa de ser una millora a carreteres ja existents.

**GEA:** El segon cinturó és imprescindible.

**MALLORCA:** Pensam que sí.